

Slaptas Mijos talentas

Mija ramiai sėdėjo prie savo rašomojo stalo ir žiūrėjo į priešais ją esantį matematikos uždavinį. Skaičiai ir simboliai šokinėjo ant lapo, trukdydami įžvelgti prasmę. Ji žvilgtelėjo į klasę ir pamatė uoliai dirbančius bendraklasius, kurių pieštukai užtikrintai braižė popieriaus lapus. Mija atsiduso ir nuleido galvą, jausdama, kaip ją užlieja pažįstama nusivylimo banga.

Matematika Mijai visada buvo iššūkis. Kad ir kaip ji stengėsi, atrodė, kad skaičiai niekada nesusideda. Ir su skaitymu buvo ne ką geriau. Žodžiai vadovėlių puslapiuose atrodė neryškūs ir sukti, todėl buvo sunku juos suprasti.

Klasėje Mija visada stengėsi išlikti nepastebėta, tikėdamasi neatreipti į save dėmesio, neparodyti, kad jai sunku. Ji retai pakeldavo ranką, bet dažnai nuleisdavo akis žemyn, baimindamasi akimirkos, kai mokytojas gali ją pakviesti.

Vieną saulėtą popietę ponas Tompsonas stovėjo klasės priekyje ir plačiai šypsojosi.

"Vaikai, turiu įdomų pranešimą", - pradėjo jis, o jo akys spindėjo. "Mes rengsime visos mokyklos meno projektą! Kiekvienas iš jūsų sukurs po meno kūrinį, kuris bus eksponuojamas koridoriuje, kad visi galėtų jį pamatyti."

Ponas Tompsonas tęsė: "Šis projektas - tai galimybė kiekvienam iš jūsų išreikšti save ir parodyti savo ypatingus gebėjimus. Negaliu sulaukti, kada pamatysiu, ką visi sukursite."

Klasei šurmuliuojant, Mijai dvelktelėjo viltis. Ji visada turėjo kūrybiškumo ugnelę, bet niekada iki galo jos neišnaudojo. Galbūt, tiesiog galbūt, šis meno projektas bus proga jai atsiskleisti.

Per kelias ateinančias dienas Mija daug galvojo apie meno projektą. Ji ir jaudinosi, ir nervinosi. Mintis, kad jos darbai bus eksponuojami mokyklos koridoriuje ir visi juos pamatys, ir jaudino, ir gąsdino.

Namuose Mija susirinko dailės reikmenis ir savo kambario kampe įsirengė nedidelę darbo vietą. Jos mama tai pastebėjo ir padrąsinančiai nusišypsojo: "Tau puikiai seksis, Mija. Tiesiog būk savimi ir leisk pasireikšti savo kūrybiškumui".

Mija nusprendė nupiešti sceną iš savo mėgstamiausios pasakų knygos. Ji pasinėrė į darbą, kruopščiai piešdama veikėjus. Dirbdama ji jautėsi rami ir laiminga, o tai buvo visiškai priešingas jausmas, kurį dažnai jausdavo atlikdama kitas užduotis.

Tuo tarpu klasėje ponas Tompsonas pastebėjo padidėjusį Mijos aktyvumą. Jis pamatė, kad ji piešia savo užrašų knygelėje, ir, užuot ją atkalbinėjęs, nusprendė panaudoti jos kūrybiškumą. Jis ėmė galvoti, kaip Mija galėtų panaudoti savo meninius gebėjimus, kad padėtų jai mokytis matematikos ir skaitymo. Vieną dieną jis pasiūlė mergaitei. "Mija, gal pabandyk nupiešti keletą matematikos uždavinių? Kartais uždavinius lengviau suprasti, jei juos įsivaizduoji."

Miją ši idėja sudomino. Ji nusprendė pabandyti. Kitą kartą gavusi matematikos užduotį, ji nupiešė paveikslėlius, kuriuose pavaizdavo uždavinius. Dalybą ji pavaizdavo kaip pyrago gabalėlius, o geometrines figūras - kaip spalvingus piešinius. Jos nuostabai, viskas ėmė įgauti daugiau prasmės. Užduotis piešiniuose padėjo jai pamatyti sprendimą.

Padrąsintas jos sėkmės matematikoje, ponas Tompsonas pasiūlė panašų metodą taikyti ir skaitymui. Mija jo patarimą įsidėmėjo. Ji kūrė tekstų, kuriuos turėjo perskaityti, siužetus, suskirstydama juos į paveikslėliuose pavaizduotas scenas. Šis metodas ne tik padėjo jai geriau suprasti ir įsiminti medžiagą, bet ir padarė skaitymą malonesnį.

Bėgant savaitėms Mija toliau dirbo prie savo meno projekto. Ji jautė pasiekimus ir pasididžiavimą, kokio jau seniai nebuvo patyrusi. Klasės draugai irgi kūrė savo projektus. Pagaliau atėjo meno darbų parodos diena. Mokyklos koridorius buvo pilnas spalvingų ir įdomių mokinių darbų. Mijos darbai išsiskyrė, atkreipdami visų dėmesį. Ji buvo sukūrusi gražią, smulkią atvaizduotą sceną iš savo mėgstamos pasakų knygos, ir visiems, kurie jos darbą matė, buvo aišku, kad tai talentingos ir atsidavusios menininkės darbas.

Po dailės parodos Mija jautėsi pakiliai. Padrąsinta pono Tompsono, ji rado naujų būdų, kaip meninius įgūdžius įtraukti į mokyklinius darbus. Ji kūrė spalvingas diagramas savo gamtos mokslų projektams ir iliustravo istorijos užrašus, kad medžiaga būtų įdomesnė ir lengviau suprantama.

Mijos pasitikėjimas savimi išaugo. Jai nebereikėjo slėptis už nugarų per matematikos ir skaitymo pamokas. Klasės draugus įkvėpė jos kūrybiškumas ir jie ėmė suprasti, kaip vertinga panaudoti savo stipriąsias puses, kad įveiktų iššūkius.

Vieną dieną ponas Tompsonas pristatė praktinį mokslinį eksperimentą. Klasė susijaudinusi šurmuliavo prieš pradedant bandymą. Tačiau Mija nusprendė likti savo suole ir atliekamą bandymą piešti iš tolo. Ji patogiau jautėsi su eskizų bloknotu, nors ir gerai nematė, kaip atliekamas bandymas. Vėliau ponas Tompsonas paklausė mokinių,

ką jie suprato apie eksperimentą. Mijai sunkiai sekėsi atsakyti į šį klausimą. Ji suprato, kad nedalyvaudama bandyme, ji praleido vertingą mokymosi patirtį. Ar gali būti, kad menas vis dėlto nėra sprendimas visais atvejais?

Vieną popietę ponas Tompsonas pakvietė klasę diskusijai. "Noriu, kad visi prisimintumėte kai ką svarbaus, - pradėjo jis. "Kiekvienas iš jūsų turite ypatingų talentų ir stipriųjų pusių. Įvertinę šias stiprybes ir palaikydami vieni kitus, galite įveikti bet kokią iššūkį ir pasiekti didelių dalykų. Tačiau noriu, kad suprastumėte dar kai ką: svarbiausia yra pusiausvyra. Nors puiku ugdyti ir naudoti savo stipriąsias puses, taip pat svarbu ugdyti kitus įgūdžius ir nepasikliauti tik vienu talentu. Kartais mūsų didžiausios stiprybės gali tapti silpnybėmis, jei jų išmintingai neišnaudosime."

Mija pritariamai linktelėjo galva. Ji suprato, kad jos meninis talentas yra ne tik priemonė, padedanti įveikti mokymosi sunkumus, bet ir vertinga dovana, kurią reikia derinti su kitais įgūdžiais, kad ji iš tiesų galėtų tobulėti.

Tą dieną eidama namo Mija suprato atradusi naują tikslą. Ji didžiavosi savo pasiekimais ir džiaugėsi ateitimi. Ji žinojo, kad, pasitelkusi kūrybiškumą, ryžtą ir draugų bei mokytojų palaikymą, ji gali pasiekti neribotų tikslų.

Pastaba mokytojams

Mokinių skatinimas naudotis savo stipriosiomis savybėmis didina savigarbą, aktyvumą ir atsparumą. Tačiau labai svarbu tai subalansuoti skatinant visapusiškų įgūdžių ugdymą. Pernelyg didelis pasitikėjimas viena stiprybe gali lemti kitų sričių apleidimą, kaip matyti iš Mijos kelionės.

Į savo pamokas įtraukite veiklą, kuri išryškina įvairias stipriąsias puses ir suteikia teigiamą grįžtamąjį ryšį. Skatinkite apmąstyti, kaip veiksmingai panaudoti stipriąsias puses ir išlaikyti pusiausvyrą.

Puoselėdami stiprybėmis pagrįstą ir subalansuotą požiūrį, padėsite mokiniams klestėti akademinio, socialinio ir emocinio požiūriu, sukurdami mokymosi aplinką, suteikiančią daugiau galimybių.

Bendrai finansuoja
Europos Sąjunga

léargas

Europos Komisijos parama šio leidinio rengimui nereiškia pritarimo jo turiniui, kuriame pateikiama autorių nuomonė, todėl Europos Komisija negali būti laikoma atsakinga už informaciją panaudotą šiame leidinyje.